

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

kommissionens Møder deltager vedkommende Landinspektør, ligesom der kan tilkaldes sagkyndig Assistance, f. Eks. til Vurdering af Skovbrug, Havebrug, Erhvervsvirksomheder o. lign. Overtaksationen er foreslaaet ordnet paa den Maade, at der for hele Landet nedsættes 5 Overtaksationskommissioner, der hver bestaar af 6 for en 6-aarig Periode beskikkede Medlemmer, hvoraf Ministeren udpeger 5 Medlemmer, saaledes at hver af de inden for Kommissionens Forretningsomraade værende 5 Amtsråad i Overtaksationskommissionen repræsenteres ved 1 Medlem, medens det 6te Medlem, der skal fungere som Formand, udpeges af Ministeren blandt Tjenestemændene i Vejdepartementet. Ved en saadan Ordning har man tilstræbt saavel at bevare den kommunale Indsigt som Ensartethed for hele Landet gennem Oprettelse af de forholdsvise faa Overtaksationskommissioner. Beslutningen om, at der skal foretages Ekspropriation, tages som hidtil af den Kommune, der har Administrationen af den Vej, hvortil der søges eksproprieret.

I øvrigt er der i Ekspropriations- og Taksationsreglerne en Række Detailler, som sigter til, at disse Regler bliver saa tidsvarende som muligt. I denne Forbindelse maa jeg dog gøre opmærksom paa, at Ekspropriations- og Taksationsreglerne ikke medfører nogen Forandring for Købstædernes eller de bymæssige Landkommuners Vedkommende, hvor der findes Vejvedtægter, idet Vejvedtægterne ifølge Lovforslagets § 54 netop med Hensyn til Reglerne om Ekspropriation og Taksation gaar forud for denne Lovs Bestemmelser. Derimod er det Ministeriets Tanke, at Reglerne i Vejvedtægterne om Ekspropriation og Taksation søges ændret saaledes, at der til sin Tid bliver Overensstemmelse med Lovens Ekspropriations- og Taksationsregler, men Forholdene er vist saa forskelligartede, at de i Lovforslaget indeholdte Regler herom ikke uden videre bør overføres paa de nævnte Kommuner.

Hidtil har det været saadan, at man overalt gratis kunde tage Grus, Jord og Sand til Landevejes Anlæg og Vedligeholdelse og til Bivejes Istandsættelse og Vedligeholdelse, men ikke til deres Anlæg. Disse Regler maa vist siges at være forældede; hvorfor man i § 24 har faaet andre, mere tidssvarende Bestemmelser herom og med den store Forskel, at der tilkommer Ejeren og Brugeren af den Grund, hvorfra Vejmaterialer tages, fuldstændig Erstatning

dels for Materialernes Værdi, dels for den Ejendommen forvoldte Skade og Ulempe.

Efter § 25 skal der udarbejdes en Vejplan, det vil sige et Forslag til og Overdragelse over de Arbejder, der efterhaanden bør udføres paa Hovedlandeveje, Landeveje, Hovedlandevejsgader og Landevejsgader. Formaalet med denne Vejplan er jo at fremme en vis Hensigtsmæssighed og Planmæssighed i Vejenes Udbygning, saaledes at denne ikke foregaar paa maa og faa, men i Hovedsagen efter en i Forvejen fastlagt Plan.

I § 28 findes der Bestemmelser om de saakaldte façadeløse Veje, det vil sige Veje eller Strækninger af Veje, paa hvilke der ikke maa indmunde Veje eller Gader eller findes Overkørsler, Overgange eller andre Adgange til Vejen eller Gaden. Det er jo saadan, at den i de senere Aar stærkt tiltagende Udvikling af Bebyggelsen langs de vigtigere Veje betyder en Forringelse af disse i færdselsmæssig Henseende, idet bymæssig Bebyggelse langs Vejene almindeligvis medfører en Række Ulemper og Risikomomenter for den hurtiggaaende Trafik. For at undgaa, at de gennemgaaende Vejforbindelser fortsat forringes i Henseende til Færdselsikkerhed og Kapacitet, vil vist alle være enige om, at det ved Anlæg af nye Hovedlandeveje og Landeveje bør kunne bestemmes, at der paa Strækninger af saadanne Veje ikke maa indmunde Veje eller findes Overkørsler. For at undgaa Misforstaaelser maa jeg tilføje, at façadeløse Veje er noget andet end Motorveje, der er Veje, som udelukkende er forbeholdt Motortrafikken og bragt ud af Niveau med alle andre Veje. De façadeløse Veje er almindelige Veje, hvor man blot hindrer planløs Bebyggelse. Brovejene til Storstrømsbroen og Lillebæltsbroen er f. Eks. façadeløse. I Forbindelse med en Beslutning om, hvorvidt en Vej skal være façadeløs, maa vedkommende Kommunalbestyrelse drage Omsorg for, at de ved Vejens eller Gadens Anlæg afbrudte Vejforbindelser paa hensigtsmæssig Maade kan bringes i Stand. I § 28 er der endvidere optaget en Regel om, at der kan ydes de tilgrænsende Lodsejere Erstatning for Ulemper i Anledning af Gennemførelsen af de i Medfør af denne Paragraf truffne Bestemmelser.

I Slutningen af Kapitel I om de offentlige Veje og Gader findes dernæst en Del Bestemmelser, som for feres Vedkommende nærmest maa karakteriseres som Ordensforskrifter, som jeg ikke her skal komme ind paa.